

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון נ"ט: – כט חשוון – כט שבט – כט אייר – כט אב

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שיג – טלטול דלת וחלון והמנעול בשבת

ב. כל נגר שאמרנו מיירי שהאסקופה גבוה וכשנועץ אותו במפתח
אינו נוקב בארץ אבל אם נפתחה האסקופה בענין שכשמכניס
הנגר בחור נוקב תחתיו בארץ הוי בנין ואסור לנעול בו:

ג. רחבה שאחורי הבתים שאין נכנסים ויוצאים בה תדיר אם
עשה דלת לפתחה או שתולה בה מחצלת של קנים וכן פרצה
שגדרה בקוצים כעין דלת אם יש להם ציר (פירוש ציר נוקבין
הדלת וקובעים בו עץ חד כדי להכניסו בארץ לחזור לכאן ולכאן)
או אפילו אין להם עתה ציר אלא שהיה להם ציר נועלים בהם
אפילו הם נגררים בארץ רק שקשרם ותלאם לנעול בהם ולא
חשיב כבונה שניכר בהם שהוא דלת כיון שהיה להם ציר.
הגה: וכל שכן אם יש בהם ציר עדיין ובלבד שלא יחזיר הציר
למקומו כדרך שיתבאר לקמן סימן תקי"ט (צ"ט יוסף). אבל אם אין
להם ציר ולא היה להם ציר אין נועלים בהם אלא אם כן היו
גבוהים מן הארץ ופתח העשוי לכניסה ויציאה תדיר נועלים
בו אפילו לא היה לו ציר מעולם והוא נגרר:

ד. דלת העשוי מלוח אחד או שאין לה אסקופה התחתונה
וכשפותחים שומטין אותה ועוקרים אותה אין נועלים בה
אפילו יש לה ציר. הגה: אבל דלת העשויה מקרשים הרבה שרי
אף על פי ששומטים אותה כשפותחה אם יש לה אסקופה והוא הדין
במקום שנועלים בקרשים הרבה ויש חקיקה למעלה ולמטה שמכניס
בהם הקרשים שדינם כדלת הואיל ואינן לוח אחד בכל הדלת (צ"ט
יוסף):

ה. שידה תיבה ומגדל שפתחיהן מן הצד ויש להם שני צירים
אחד למעלה ואחד למטה אם יצא התחתון כולו ממקומו
אסור להחזירו שמא יתקע אבל אם יצא מקצתו דוחקו עד
שמחזירו למקומו כיון שהעליון נשאר במקומו בקל יכול
להחזיר התחתון אבל כשיצא העליון אסור אפילו לדוחקו
ולהחזירו למקומו:

ו. מטה של פרקים אסור להחזירה ולהדקה ואם תקע חיוב
חטאת ואם היא (דרכה להיות) רפויה מותר לכתחלה (ובלבד
שלא יהדק) וכוס של פרקים מותר לפרקו ולהחזירו בשבת ויש

מי שאומר שדין הכוס כדין המטה. הגה: ואם דרכו להיות
מהודק אף על גב דעכשיו רפוי אסור (מיימוני פרק כ"ה והגהות אש"י
וכל זו וכן נראה דברי הטור):

ז. קורה שנשברה מותר לסמכה בארוכות המטה שהם כלי לא
כדי שתעלה דאם כן הוי ליה בונה אלא כדי שלא תרד יותר
והוא שיהיו רפויים שיוכל ליטלם כשירצה אבל אם מהדקם
שם אסור:

ח. ספסל שנשטט אחד מרגליו אסור להחזירו למקומו. ולהניח
אותו צד השמוט על ספסל אחר יש מי שמחמיר לאסור (ועיין
לעיל סימן ש"ח סעיף ט"ז):

ט. התוקע עץ בעץ בין שתקע במסמר בין שתקע בעץ עצמו עד
שנתאחד הרי זה תולדת בונה:

י. חצר שנתקלקלה במימי גשמים יכול לזרות בה תבן ולא חשיב
כמוסיף על הבנין ובלבד שישנה שלא יזרה לא בסל ולא
בקופה אלא בשולי הקופה שיהפכנה ויביא תבן על שוליה
דהיינו על ידי שינוי אבל ביד אסור:

סימן שי"ד – דברים האסורים משום בנין וסתירה בשבת, ובו י"ב סעיפים

א. אין בנין וסתירה בכלים והני מילי שאינו בנין ממש כגון חבית.
הגה: שאינה מחזקת ארבעים סאה (מרומת הדשן סימן ס"ה).
שנשברה ודיבק שבריה בזפת יכול לשברה ליקח מה שבתוכה
ובלבד שלא יכוין לנקבה נקב יפה שיהיה לה לפתח דאם כן
הוה ליה מתקן מנא אבל אם היא שלמה אסור לשברה אפילו
בענין שאינו עושה כלי ואפילו נקב בעלמא אסור לנקוב בה
מחדש ואפילו יש בה נקב חדש אם להרחיבו אסור. הגה:
ובלבד שיתכוין לכך (מלכ"י פרק מצ"ט). ואם היה סכין תקוע מערב
שבת בחבית מותר להוציאו ולהכניסו שהרי אינו מתכוין
להוסיף. הגה: ודוקא שהוציאו גם כן פעם אחת מבעוד יום אבל
אם לא הוציאו מבעוד יום אסור דהוי פסיק רישא דעושה נקב ופתח
לחבית (מרומת הדשן סימן ס"ד) כלי שנתרועע אם מותר ליטול ממנו
חרס עיין לעיל סימן ש"ח סעיף מ"ד:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון נט]